

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2019 r. — Crédit Lyonnais/EBC**(Sprawa T-504/19)**

(2019/C 312/33)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Crédit Lyonnais (Lyon, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. Champsaur i A. Delors)*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 107 i 263 TFUE decyzji ECB-SSM-2019-FRCAG-39, wydanej przez EBC w dniu 3 maja 2019 r., w zakresie, w jakim odmawia ona udzielenia skarżącej zezwolenia na wyłączenie z obliczania wskaźnika dźwigni w wysokości 34 % swoich ekspozycji wobec CDC;
- obciążenie EBC całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE i zasady powagi rzeczy osądzonej przez Sąd. Skarżąca uważa, że opierając swą decyzję na argumentach, które zostały już zbadane i odrzucone przez Sąd w wyroku z dnia 13 lipca 2018 r. *Crédit agricole/EBC* (T-758/16, EU:T:2018:472) oraz podkreślając nadal teoretyczne ryzyko niewykonania zobowiązania ze strony państwa francuskiego oraz ryzyko gwałtownej wyprzedaży aktywów, nie wykazując przy tym prawdziwości tych twierdzeń, Europejski Bank Centralny naruszył art. 266 TFUE i zasady powagi rzeczy osądzonej.
2. Zarzut drugi dotyczący po pierwsze, naruszenia art. 429 ust. 14 i art. 400 ust. 1 pkt a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013 L 176, s. 1), a po drugie, przekroczenia przez EBC jego uprawnień. Skarżąca uważa, że opierając swoją decyzję w sprawie odmowy całkowitego wyłączenia ekspozycji *Crédit Lyonnais* (zwanej dalej, „LCL”) wobec CDC z obliczania jej wskaźnika dźwigni na istnieniu ryzyka związanego z koncentracją w odniesieniu do kasy depozytowo- konsygnacyjnej (*Caisse des dépôts et consignations*, zwanej dalej „CDC”), EBC nałożył na LCL wymóg ostrożnościowy w odniesieniu do koncentracji ekspozycji z tytułu długu państwowego, do którego nałożenia nie upoważnia art. 400 ust. 1 pkt a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz skorzystał z uprawnień nadanych mu przez art. 429 ust. 14 tego rozporządzenia do celów innych niż określone w tym przepisie.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie, jaki popełnił EBC, nie uwzględniając szczególnych cech oszczędności regulowanych, naruszając tym samym ciążący na nim obowiązek zbadania w sposób staranny i bezstronny wszystkich istotnych okoliczności danej sprawy i wyciągnięcia stosownych wniosków. Skarżąca uważa, że postępując w ten sposób, EBC dopuścił się również oczywistego błędu w ocenie ryzyka ostrożnościowego związanego z oszczędnościami regulowanymi.